

“DSI สรุปผลการดำเนินคดีนายวิรุฬ สุขผล หรือ พระวิรุฬ ฉัตติโก หรือ หลวงปู่เณรคำ”

ตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินคดีอาญา กรณีนายวิรุฬ สุขผล หรือ พระวิรุฬ ฉัตติโก หรือ หลวงปู่เณรคำ มีหนังสือลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2556 ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอให้สืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง กรณี พระวิรุฬ ฉัตติโก หรือ สุขผล หรือหลวงปู่เณรคำ มีพฤติกรรมอันไม่เหมาะสม และอาจมีการกระทำความผิดกฎหมายหลายประการ ซึ่งต่อมากรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับเรื่องไว้ทำการสอบสวนเป็นคดีพิเศษ 2 คดี ประกอบด้วย คดีพิเศษที่ 151/2556 และคดีพิเศษที่ 186/2556 และศาลอาญามีการออกหมายจับไว้ ซึ่งต่อมานายวิรุฬฯ ได้หลบหนีคดีออกนอกราชอาณาจักร ไปพำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2556 กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้ดำเนินการขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนผ่านสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นผู้ประสานงานกลาง ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 จนสามารถนำตัวกลับเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินคดีได้ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2560 นั้น

ขณะนี้ ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาลงโทษพระวิรุฬ ฉัตติโก หรือ สุขผล หรือหลวงปู่เณรคำ ทั้ง 2 คดีแล้ว ดังนี้

(1) คดีพิเศษที่ 151/2556 ในความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ความผิดฐานฉ้อโกงและฉ้อโกงประชาชน ตามประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งความผิดฐานฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และพนักงานอัยการคดีพิเศษได้ฟ้องนายวิรุฬฯ เป็นจำเลยต่อศาลอาญา

คดีดังกล่าวศาลอาญา ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2561 มีสาระสำคัญว่า จำเลยระหว่างวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552 ถึง 27 มิถุนายน 2556 ต่อเนื่องกัน จำเลยได้อาศัยความเป็นพระภิกษุ ในฐานะประธานสงฆ์วัดป่าขันติธรรม จังหวัดศรีสะเกษ และความศรัทธาของประชาชน ได้บังอาจหลอกลวงว่าตนเองนิमित (ฝัน) พบองค์อินทร์ ขอให้สร้างพระแก้วมรกตองค์ใหญ่ที่สุดในโลก และสร้างมหาวิหารครอบองค์พระ โดยใช้หยกเขียวแท้จากประเทศอิตาลี และสร้างเครื่องทรงพระแก้ว 3 ฤดู ด้วยทองคำแท้ และก่อสร้างเสาวินหารแก้ว 199 ต้น ต้นละ 3 แสนบาท รูปหล่อพระทองคำ (รูปเหมือนจำเลย) ก่อสร้างวิหารสำหรับประชาชนที่วัดป่า สาขา 1 จังหวัดอุบลราชธานี สร้างวัดที่จังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งการจัดซื้อเรือจากสหรัฐฯ เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม โดยนายวิรุฬฯ ประกาศชักชวนให้ประชาชนนำเงิน ทองคำ และทรัพย์สินมาบริจาคที่วัดป่าฯ โดยจัดตู้บริจาค 8 ตู้ นอกจากนี้จำเลยยังได้ใช้เว็บไซต์ www.luangpunenkham.com เผยแพร่ข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการจัดสร้างสิ่งต่าง ๆ จนมีผู้เสียหายหลงเชื่อว่าจำเลยเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เข้าร่วมบริจาคเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ จำนวนมาก แล้วนำไปซื้อรถสปอร์ต เชื้อเพลิง รถตู้ รถกระบะ หลายสิบล้าน รวมทั้งใช้เงินเกินความจำเป็นความเป็นสงฆ์ กระทั่งตนก็ถูกศาลแพ่งริบทรัพย์สิน 43,478,992 บาท นั้น ฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยนั้นผิดตามฟ้อง ซึ่งการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป จึงพิพากษาให้จำคุกฐานฉ้อโกงประชาชน มาตรา 343 รวม 29 กระทง กระทงละ 3 ปี รวม 87 ปี, พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (1) เป็นเวลา 3 ปี

และความผิดฐานฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 รวม 12 กระทง กระทงละ 2 ปี เป็นจำคุก 24 ปี โดยรวมจำคุกจำเลยทั้งสิ้น 114 ปี แต่ตามกฎหมายเมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว จำคุกสูงสุดตามกฎหมาย มาตรา 91 (2) แล้วได้ 20 ปี และให้ชดใช้เงินกับผู้เสียหาย 29 ราย ตามจำนวนที่ได้ อ้อโกงไป

(2) คดีพิเศษที่ 186/2556 ในความผิดฐานโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร และกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีโชภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา

คดีดังกล่าวศาลอาญา ได้มีคำพิพากษาในวันนี้ (วันที่ 17 ตุลาคม 2561) มีสาระสำคัญว่า กรณีเมื่อ เดือนมกราคม ปี 2543 ถึงปี 2544 นายวิมล สุขผล หรือ พระวิมล ฉัตติโก หรือ หลวงปู่เณรคำ จำเลย ได้พรากผู้เยาว์เด็กหญิงผู้เสียหายซึ่งขณะเกิดเหตุมีอายุระหว่าง 13 ถึง 14 ปีเศษ ไปจากยายซึ่งเป็นผู้ปกครอง ไปเพื่อการอนาจาร และกระทำชำเราหลายครั้ง เป็นเวลาประมาณ 2 ปี จนกระทั่งมีบุตรด้วยกัน 1 คน ซึ่งในชั้นสอบสวน จำเลยปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาว่าไม่ได้พรากผู้เยาว์

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พฤติกรรมของจำเลย มีการเกี่ยวพาราผู้เสียหาย ขับรถมารับผู้เสียหาย ที่หน้าโรงเรียน แล้วพาไปส่งที่บ้านหลายครั้ง พากันไปมีเพศสัมพันธ์ในที่ต่าง ๆ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากยาย ซึ่งเป็นผู้ปกครอง แม้ผู้เสียหายซึ่งขณะนั้นเป็นผู้เยาว์จะยินยอมก็ตาม ประกอบกับผลตรวจ DNA ที่เจ้าหน้าที่ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้นำบุหรี เศษจิวร และพระเครื่องของจำเลย ไปตรวจ DNA เปรียบเทียบกับบุตรชาย ของผู้เสียหาย และพบว่ามีความสัมพันธ์เป็นบิดากับบุตรจริง โดยจำเลยสามารถยืนยันความบริสุทธิ์ได้ด้วยการ ตรวจ DNA โดยตรง แต่จำเลยกลับไม่ยินยอม จึงให้สันนิษฐานว่า DNA เป็นไปตามผลตรวจบนเศษบุหรีและจิวร

พยานหลักฐานทั้งโจทก์จำเลยรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่ากระทำชำเราผู้เสียหายซึ่งขณะนั้น อายุไม่ถึง 15 ปี อยู่ภายใต้การปกครองของผู้เสียหายที่ 1 ที่มีศักดิ์เป็นยายจริง การกระทำจึงมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 วรรคแรก, มาตรา 317 วรรค 3 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษ จำเลยฐานผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีโชภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอม หรือไม่ก็ตาม จำคุก 8 ปี และฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีจากบิดามารดาเพื่อการอนาจาร ให้ลงโทษ จำคุก 8 ปี รวมลงโทษทั้งสิ้น 16 ปี และให้นับโทษต่อจากคดีอ้อโกงที่หลอกลวงให้ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินและ ทองคำเพื่อนำไปสร้างพระแก้วมรกต และมหาวิหารครอบองค์พระ ที่ศาลลงโทษจำคุก 114 ปี แต่ตามกฎหมาย ให้ลงโทษสูงสุด 20 ปี รวมโทษจำคุก 2 คดี 36 ปี

กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงขอประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับนายวิมล สุขผล หรือ พระวิมล ฉัตติโก หรือ หลวงปู่เณรคำ ทั้งหมดให้สาธารณชนทราบ และเรื่องนี้เป็นความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงานอัยการสูงสุดในฐานะผู้ประสานงานกลาง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และเจ้าหน้าที่ของทางการประเทศสหรัฐอเมริกาจนสามารถ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องนี้ประสบความสำเร็จ และเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานในเรื่องลักษณะ เดียวกันต่อไป

คณะโฆษกกรมสอบสวนคดีพิเศษ

17 ตุลาคม 2561